

Sub canon fonemele ȕipă

Gerra Orivera

un cântec limba destinului

sunt un om ocupat masa de lucru a zilei mele
este molohu ce mestecă nervuri și artere
certa aplicație spre grandoare poate s-ajute înălțării mi se spune
nu mă-ncred în profeții de conjunctură pasărea îmi trece
razant printre sinapse și este uitată
poate că așa cer văzduhurile tuturor li se schimbă fișa postului periodic
ca un trăsnet cade cerința
plexul solar o absoarbe și trimite ecouri chiar în cartierele insalubre
"vrem un cântec" se-aude din zidurile cărnii
"praful de pe ceasloave îngroapă plămânul zborului" reverberează avertismentele
amușină pielea transpirând a noapte o licornă indiferentă
la observația mea că e doar o fantasmă
luna îi așează smerită în corn inel de vise ale mele
se furișează clandestin în coamă
pe nesimțite spațiul se umflă de-o foame cumplită
la masa de lucru mâna nevăzută a destinului dă filele partinic pe capitole
mai întâi dintre filele lui zdrobește liniștea clipelor
tropăitul unor eșecuri
ca niște ploi magice licuricii vin să umple prăpastia dintre tine/mine
și mulțimea de oameni ce privește imobilă prin poartă
entuziasmul lor zglobiu produce frisoane
portativele vieții debordează de cântonete lieduri cantate
în chei ce deschid inimi coboară soarele-n pomeții clipelor ridică volanele
dansul își expune impudic lenjeria intimă
multe vin și trec în tornade prin mine bucuria-i constantă
chiriașul veșnic a cărui fidelitate uneori
deranjează pe alții
o găză cât un ac de gămălie
rătăcită pe marginea boțită a jurnalului meu zilnic
mestecă sub arcușul și binecuvântarea unui greier cu monoclu
capitolul următor

nu e responsabilitatea mea să ordonez impulsurile spontane
ale clorofilei nici să înșir în ghirlande
triluri pe scărița divină e-o busculadă de sunete stranii
orchestrația-i din cele selecte
galaxii supernove și stele sunt garnitura
prânzului copios la care mâncător și mâncat sunt tot una
sub limba destinului
în ochiu-mi galben fecundat de soare expansionează
jocul sacru combustiiile ființei și-aceeași

melodie în cheie nouă va să cadă sub avalanșe de confetti
orgia cărnii împănată de taine în culori pastelate

seara un cocteil ușor de ruguri filtrează
turbioanele zilei
decantează purificata armătură de arderi toate atingerile
toate cântecele

cât aş fi de ocupat noaptea
clepsidra întoarce curcubeul misterelor în mine

în sunet de orgă cântul mă infuzează
astral